

Sygn. akt III CKN 291/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 5 maja 1999 r.

Sąd Najwyższy Izba Cywilna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN - M. Wysocka (spraw.)

Sędziowie: SN - Z. Strus

SN - Z. Świeboda

Protokółant: J.Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 5 maja 1999 r.

na rozprawie sprawy z powództwa J. F.

przeciwko P. – [...] w W.

o zapłatę

na skutek kasacji powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 25 września 1997 r., sygn. akt I Ca [...]

p o s t a n a w i a:

- I. odrzucić kasację;**
- II. nie obciążać powoda obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej.**

U Z A S A D N I E N I E

Wyrokiem z dnia 25 kwietnia 1997 r. Sąd Wojewódzki w J. podwyższył rentę uzupełniającą zasądzoną na rzecz J. F. od [...] Dyrekcji Okręgowej P. do kwot określonych w sentencji i oddalił powództwo w pozostałej części (t.j. w odniesieniu do dalej idącego żądania podwyższenia renty oraz w całości do roszczeń odszkodowawczych).

W wyniku rozpoznania apelacji powoda Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 25 września 1997 r. :

1. zmienił zaskarżony wyrok w pkt 1 (podwyższającym rentę) poprzez podwyższenie renty o dalsze określone kwoty;
2. uchylił wyrok w części oddalającej powództwo co do kwoty 50 tysięcy zł. i w tym zakresie sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Wojewódzkiemu;
3. oddalił dalej idącą apelację.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego „w części dotyczącej określenia renty wyrównawczej (pkt I wyroku)” i wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku w części objętej kasacją oraz pkt 1 wyroku Sądu Wojewódzkiego”. Kasacja opiera się na twierdzeniu, iż wskutek naruszenia prawa materialnego (art. 444 § 2 k.c. i art. 907 § 2 k.c.) podwyższono rentę do kwot zbyt niskich w stosunku do uzasadnionego żądania powoda.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja rozpoznawana jest w jej granicach (art. 393¹¹ k.p.c.). Granice te wyznaczone są między innymi przez wskazany w kasacji zakres zaskarżenia - określenie przez skarżącego w jakiej części zaskarża on wyrok. W części niezaskarżonej wyrok staje się prawomocny i Sąd Najwyższy nie może objąć jej rozpoznaniem i rozstrzygnięciem.

Z wyraźnego i jednoznacznego sformułowania kasacji wynika, że nie obejmuje ona zaskarżeniem pkt III wyroku Sądu Apelacyjnego, to jest orzeczenia

o oddaleniu apelacji. Oddalenie to obejmuje żądanie podwyższenia renty „dalej idące”, czyli zmierzające do podwyższenia renty w stopniu wyższym, aniżeli kwoty zasądzone w pkt I ; niezaskarżenie wyroku Sądu II instancji w tej części spowodowało jego uprawomocnienie się, a w konsekwencji - wyłączenie możliwości rozpoznania w postępowaniu kasacyjnym wyroku Sądu Apelacyjnego w części oddalającej apelację.

W kasacji zaskarżono wyrok Sądu II instancji w tej tylko części (pkt I), w której żądanie powoda zostało uwzględnione. Dopuszczalność środka odwoławczego nie jest uzależniona od wykazania przez skarżącego „interesu prawnego” w zaskarżeniu, jednakże nieodzowne jest istnienie substratu, przedmiotu zaskarżenia. Tymczasem ta część orzeczenia, którą zaskarżono kasacją zawiera wyłącznie rozstrzygnięcie korzystne dla powoda, a jej uchylenie nie może doprowadzić do polepszenia sytuacji powoda. Uprawomocnienie się wyroku w części oddalającej żądanie ponad kwoty określone w pkt I wyroku Sądu Apelacyjnego wyklucza możliwość zasądzenia w niniejszym postępowaniu kwoty wyższej, a jedyną możliwą konsekwencją uwzględnienia tak określonego żądania (nie pogarszającą sytuacji powoda), byłoby wydanie rozstrzygnięcia takiej samej treści (zasądzenia renty w takiej wysokości, jaka obecnie wynika z pkt I zaskarżonego wyroku).

Omówione okoliczności prowadzić muszą do konkluzji o niedopuszczalności kasacji powoda, wywołanej brakiem właściwie określonego przedmiotu (zakresu) zaskarżenia. Uzasadniało to odrzucenie kasacji, na podstawie art. 393⁸ § 1 k.p.c.

aw

jg